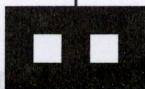

مجموعه اپگو
روانشناسی تحلیلی

تقدیر، عشق و سرور

در باب خردالهمای کمیتر شناخته شده
یونان باستان

نویسنده: جان. ا. سنفورد
مترجم: سپهرین موحد

هیرمند

فهرست

مقدمه	۹
فصل ۱. ملازمان آفرودیت	۱۷
فصل ۲. آنانکه و دایمون‌ها	۳۵
فصل ۳. تمیس و دخترانش	۵۳
فصل ۴. آته: الهه‌ی بلاهت، ویرانی و گناه	۷۱
فصل ۵. تقدیر و سرنوشت	۹۷
فصل ۶. انتقامت را از مادر بگیر	۱۲۱
فصل ۷. دیونیزوس: عجیب‌ترین خدایان	۱۳۱

ملازمان آفرودیت

آفرودیت، الهه‌ی عشق و میل شهوانی، به‌حق جزء الهه‌های مشهور یونان است، اما عشقی که آفرودیت حاکم بر آن است چه نوع عشقی است؟ خود این پرسش می‌تواند ما را گیج کند؛ آیا عشق، فقط عشق نیست؟ چه چیز دیگری درباره‌ی آن می‌توان گفت؟ آیا همه‌ی ما به‌طوری غریزی که نیازی به توضیح ندارد نمی‌دانیم عشق چیست؟ اما یونانیان باستان سه واژه برای عشق داشتند که هر کدام به نوع به‌خصوصی از عشق که کاملاً با انواع دیگر آن متمایز بود، اشاره می‌کرد. به‌عنوان مثال، واژه‌ی استورگ^۱ به‌معنی عشق خانوادگی به‌طور اخص و محبت و تعهد به‌طور اعم بود. واژه‌ی آگاپ^۲ که در عهد جدید^۳ به‌عنوان عالی‌ترین نوع عشق از آن یاد شده است. حاکی از عشق بی‌قید و شرط و بدون توقع جبران بود. سومین واژه‌ی یونانیان برای عشق که ما بیش از همه با آن آشنا هستیم، اروس^۴ بود. این واژه برای آنچه ما عشق شهوانی می‌نامیم، استفاده می‌شد و این عشق قلمرو خاص آفرودیت است. واژه‌ی اروس، نام پسر آفرودیت — که به‌زودی نکته‌ای درباره‌ی او خواهیم گفت — نیز هست. اروس برای آفرودیت چنان مهم است که در این فصل هرگاه از «عشق» سخن می‌گوییم منظورمان اروس است — مگر این‌که عشق دیگری مورد نظرمان باشد که آن را مشخص خواهیم کرد.

آفرودیت حکمرای قلوب فانیان و خدایان بود و همه‌ی آنها — به‌جز آتنا^۵، آرتیمیس و هستیاء^۶ — برای برانگیخته‌شدن نیروی عشق در وجودشان تابع

1. Storgē

2. agapē

3. New Testament

4. eros

5. Athena

6. Hestia